

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3158/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Коменић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Весна Петровић Марковић, адвокат из ..., против тужене „Direktna banka“ АД Крагујевац, као правног следбеника „Piraeus banka“ АД Београд, коју заступа пуномоћник Јована Дотлић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговорне одредбе и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18112/2019 од 11.09.2020. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18112/2019 од 11.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18112/2019 од 11.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 3141/18 од 14.06.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништава и не производи правно дејство одредба члана 1. Уговора о стамбеном кредиту број ... закљученог ...2007. године, између тужиоца и правног претходника тужене у делу који гласи: „Трошкови обраде кредита: 1,5% од укупног износа кредита у динарској противвредности по продајном курсу банке на дан уплате“. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 142.208,18 динара са законском затезном каматом од 13.12.2007. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да му тужена на име стицања без основа исплати преко досуђеног износа до траженог износа од 152.130,00 динара износ од још 9.921,82 динара са законском затезном каматом од 01.12.2007. до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ из става другог изреке те пресуде почев од 01.12.2007. до 13.12.2007. године, као неоснован. Ставом петим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.987,18 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18112/2019 од 11.09.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена

пресуда у ставовима првом, другом и петом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у усвајајућем делу и одлуци о трошковима поступка, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер је одлука у складу са Правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, код утврђења да тужилац у предуговорној фази (понудом банке) није био упознат јасно и недвосмислено са износом накнада и трошкова кредита. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред тога, питање застарелости потраживања по основу реституционог захтева који је правна последица ништавости уговорне одредбе довољно је расправљено у судској пракси, па не постоји потреба уједначавања судске праксе, а изражено становиште нижестепених судова о приговору застарелости потраживања не одступа од правних схватања изражених кроз судске одлуке.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.04.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 142.208,18 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужене недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић